

MURASZOMBAT ÉS VIDÉKE

MAGYAR ÉS VEND NYELVŰ VEGYES TARTALMU HETILAP.

A „Muraszombati gazdasági fiók-egylet“ s a „Muraszombati dal- és zene-egylet“ hivatalos közlönye.

— MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP. —

A levelek s egyéb szerkesztési közlemények a szerkesztő öglöz intézendők. Szerzői jogok vissza nem adandók.

Előfizetési ár:
Égész évre 3 frt. Félévre 1 frt. 50 kr. Negyedévre 75 kr.
Egyes szám ára 10 kr. — Előfizetési pénzek és reklama-
tívek a kiadványtárhoz intézendők.

Hirdetési díj: 1 hasábos petitsor egyszeri hirdetésnél 10 kr. többszöri hirdetésnél soronként 6 kr. Helyegdíj 30 kr.
Nyilt-tér petitsora 25 kr.

A szépitő egylet.

Kezdem a legelején és azzal mutatam be, hogy az egyletek legnagyobb hibája — miszerint nem Muraszombatban, hanem Szombathelyen alakult.

Mint örvéndetes eseményt kell felemlitenünk, hogy Szombathely város felkes polgármestereinek indítványára elhatározott egy szépitő egylet alakítása, melynek célja Szombathely területén belül szépitészet és közegészségügy tekintetében megenni mindent s oda vinni a dolgokat, hogy a város e tekintetbeni viszonyai a műveltség legszorosabb kívánalmával is összhangzába jöjjenek.

Fajdalom nálunk ilyen irányú egylet alakításáról szó sem lehet, pedig ha valahol, ugy itt legnagyobb szüksége és ideje annak, hogy közzéjünk köztisztasága-, közegészségügyének fejlesztésére a hatóságok egy mint egységek mindent elkövetnek.

Muraszombatnak nincs ugyan multja, legalább nincs jelentékeny történelmi multja, mint egyéb kisebb határszéli városoknak, de van bizonyos, és szép emlékeire jogosító jörője, mert helyzetével — a benne összpontosított értelmű elem nagy mennyiségével — mindennek felett pedig azon körülménnyel fogva, hogy 70—80 ezer főből álló vend vidék központja, a hol a magyar közvilágítás érdekében és anyagilag gyökereket verhet: mértődekre nem találhatunk ennél halálabb talajra.

De a község szépitése, utczáinak közegészségügyi tekintetektől folytonos gondozása elkerülhetlen feltétel ahhoz, hogy művelt emberek számba vételére igényt tarthassunk!

A legutóbbi időkben a kezdeményezésnek félre nem ismerhető lépését látjuk hatóságaink részéről, de a lépések a letéző elhagyatottsággal szemben oly életszerűen csekélyek, hogy csak erénytelen folytatásuk után lehet azokat a kezdet ezimével felruházni.

Hol van meg az utczák betámasztása? vajon mikor jut el a község képviselő-t stílete odáig, hogy az ily értelemben tett indítványt kénytelen akadémikusok helyett felkarolja — támogatja?

Lehetetlen, hogy az anyagi gondok sulyával bármennyire nyomott embernek is ne legyenek oly pillanatai, a melyekben felderül a várkert előtt elterülő szép fásor láttára, annál a gondolatnál, hogy ez legalább a miénk, hogy ez hirdetni fogja a késő utólok előtt, miszerint oly pillanataink is volt, melyben nem egyedül arról gondolkodtunk, hogy amit tenni fogunk, mennyivel szaporítja bevételeinket; — de lehetetlen ismét, hogy el ne boruljon, azt tapasztalva, miszerint nincs ezek a hatóságban ahhoz, hogy a befásított tér talaját gondozza, azt a szükséghez képest feltöltesse, hogy tole telhetleg

TARCSA.

A koldus jubileuma.

(„Bp.“) Megjött a feskéikkel. Sokkal kopottabb, szegényesebb ruhában a verőbűnek. Telen nem tudnak hol van, de tavasz fele újra bekopogtatott s halálán köszötte meg a krazeját, vagy a száraz kenyereket.

Egy kis hazipárt is folytatott. — Gyermeknek számára fragott apróbb játékokat, kötött soprót, kosarat; beucra ezira botokat készítet s mindig tudott egy pár új eneket, a mit vasárokon a ponyva-könyvkereskedő helyett előnékent.

Szegény ember nem igen olvas újságot, Mihály a koldus beszélt nekik az ország dolgáról, a gazdagok orsáról, más országok jó terméséről. Barzsam, orvosság a szegény ember bajára, álompor pán-nőjére, mikor sulyos munka után a gondok nem hagyják aludni.

A szerencsétleneknek a pap szava nem volt olyan vigasztalás, — mint az ő beszéde. Dajka mese, bölcs daloként ringatott, a legnagyobb szerencsétlenségeket ism rit, sok boldogítást látott és mindenkiben, a ki neki panaszkodott, s akit ő vigasztalt, felbraztette azt a királyi ércet, hogy nem ő az utolsó a szerencsétlenek sorában, hanem sokan, nagyon sokan vannak még.

Leneték, postát, szerelmes levelet vitt, hozott és akármennyivel volt is ellátva, soha nem tévesztette össze, hogy másnak beszélte, vagy adta volna át a másét.

Temetések után, ha úgy halotti toroknál az udvarban meghúzódott, megnyugtató mondatok voltak, miután a gondviselés adta volna szájaból.

Sohasem panaszkodtak fel neki az alalmazni. Mesteremberek felajánlották, hogy ruhát, eszmat csinálnak neki. Az asszonyok inggel felémelt-vel akartak ellátni.

- Majd akkor, ha leteszem a hivatalt, nem bánom.
- Hat mikor teszi le Mihály bási? kérdék.
- Mikor? Jó volna megtudni ugy-e?

Drüstvo lepote.

Zacsnem pri zacsétki i pokázsem, ka je toga drüstva nájkvsa falanga tou, ka sze je nej vu Muraszombati, nego v-Szombathelyi poprijila.

Kak veszelno delo moremo nazycjsziti, ka sze je na Szombathelyszkoga vrejloga varaskogi polgármestra preporacsánye osznovilo: lepote drüstva gorposztavlanye, — steroga ezil je, ka Szombathelya krajine odnotra lepote i zdrávja cziliao vöszpelaványi dugovány vsze doprneszti, i delo ta rivati, ka varasa stális vtom dugoványi osznovlavlanye zdrzsniui zselajnyami vküpprikapcseno bode.

Zsaloszno je, ka priász od gorposztavlanye takse drüstve szí unes szponiatni ne moremo, pa esi gder tak eti je najlole potrebnio i czajt je tá, ka naj na nase obesine esizstoseno i na zdrávja obderzitsizstvo kam ti ravnajouesi naprejhodési, kam pa szamci vsze doprneszejo.

Muraszombat bár nejma preminoszt, nejma znamenitoszt, kak drügi szouszidni városka, ali má zagvisno i lejpo vápazovno vu priszstom, ár vu stálisa, i vu nyéj vküpprikapcseno osznovleni doszta rac naujous, i nájhole za toga zróka volo, ka je ete szlovensesine gde 70—80 jezer lüdsztvon previba je sredina, gde vögrsesina osznovlavlanye kam vu rázumi, kam vu ládányi bi sze tak lehko vkornilo; ár dalecs zemle sze nemoreno na tak zahvalni falatna goditi.

Ali obesine vu lejpi réd szprávlanye, vilicz na zdrávje naprej pomogányi je vszidár naprej premislánya goridjánye na tou, ka naj na te znamenite i bole nodre vu racsuni mámo i zdrismo.

Vu preminoesnem tekaji na zacsinyenya gledoucs zapoveditsztva nezpoznaanya vrejloszt vidimo, ali sztopáj: szo tak máli esese, ka szamo po táksem szpelaványi moremo néj kak vu zacsétki obdarvati, — Gde je esese vilicz zdrevjom zaszajány? gde esese képviselő-estület pride tá, ka vu tom táli esi sze bár mala zádeva vu tom táli naprej tá, dónok ono gori vzeme i naprej pomága.

Náj je mogouese, ka bár káksi stó teh noszécsi eslovek bi nej meo táksega hipa, gda sze gorzbüdi nebud vu nyem, gda vidi pred goszpdzskim pügrudom on lejpi tao, steri je zdrevjom zaszajen, ka bi szí nej miszlo tou je nase, i ka de ozauányvalo nasemi odvejtki, ka szmo meli táksi hip, ka szmo szí nej szamo od toga premislávái, ka bomo delái, z-kelkim zsebek napunývái, ali nemogoueno, ka bi sze nej sztrszno, gda szpzní, ka ti naprejhodési nemajo vu tom táli obcsütejnje, ka bi na te tao, steri je zdrevjom obszajeni szkrb noszti nyega poleg potrebványe zemlov vise nazspali, i na

Koudiski jubileum.

Miska ködis je vszko protoljezti nezaj prisó kak lasztvieze. Odevka je bila bole oesohana kako vrblesca. V-zimi ne szmo znali gde hodi, ali na protolje pa je klonkao pri nasi dveraj i ponizno je zahvalo krazejar ali falacsiesek szühoga krüha.

Hizsno oszkrblivoszt je tüdi raszto. Za deeco kaj po drobnom je znao naródti, mette zvécti, kosarice plemzi, za proszenye batine napraviti, znao je nóve peszme prepévati na sznyüi.

Száromak eslovik málo gda stéje káksé novine. Miska ködis je znao kaj püpravodarati od volikoga szveta, od bogázov, od póva edno ali drügoga orszaga. Vraszto za betázne, prah za szpavájouse, ki po vnógom deli ne morjó szpiti.

Neszreosnoga eslovcka je dühovní pasztér ne znao tak potróstati kako Miska, Poznao je vnoge nevole i neszreose — vszakoga je znao potróstati ki sze je nyemi potózno, znao je praviti, da je ne on te prvi ne te poszlednji, nego, da vnao esese je nevolasov na szvejtí.

Noszto je szkajoeske glásze i novize, zalüblene piszmenke — nigdar ne sze je zmoto; vszakomi szvojo je poveho.

Pri pokapanýi na tobínaj sze je zadvéri potógno i potrostao szalüjose, tak, da bi ga száma previdnoszt hozsa poszläla szem.

Misó dare almosztvo ne szo nyemi ládje opomislüi, Rokodelezü i mestri szto ponüdtü, da nyemi eszime, opravo, odevko pripravijo. Szene pa szrakize i drügo plateno opravo szto ponüjare.

Ali pravo je zahvalim, — toda sze, esi mojo eszést odlozsim.

— Ja gda pa bo to Miska básü? szo ga pitale.

— R-ide bi to znale jeli?

— Zisztino bi rade znale.

— V-likü dén bo toda, moja deeca! pa vsze ne bode dugo, da sze vesákamo.

— Tak je, — rávno bode pédesztó lejt stere tesko na ramaj noszim i to eszést pelam — ár berastvo ködistvo je tüdi eszést — decca moja!

— Kaksá eszést?

megakadályozza, miszerint egyik-másik gyengébb áltetvény gondozás hiányában ki ne vesszék.

Uraim, ti — kiknek megengedte a Gondviselés, hogy éltetek nem egyedül ezen elszigetelt vidék szűk lánköreiben töltitek be, — kiknek a tapasztalás és a meggyőzés hangja súgja azt, hogy ha bár szegények vagytok is, de vállaltet érdeklődéssel egy szótlan költés nélkül felemelhetjük magunkat azon pontra, amely közegészségügy, köztisztaság és szépírást tekintetében tőlünk oly távol van: lepjétek sorompóba tettel és szóval, nyújtatok segítségét mind egy emberig, mert a létező állapotnak tovább is fentartása ostromozandó bűn — oktalan öngyilkosság.

K. K.

Mutassuk meg magyarságunkat!

Talán soha sem volt oly jó alkalma még a magyar nemzetnek műveltségét, kulturáját, ipar- és termelési képességét a világnak bemutatni, mint most lesz a kiállítás alatt.

Csak tőlünk függ elosztatlan mindazon előítéleteket s mezeiföldi mindazon becsmérléseket és ragalmakat, miket ellenségeink felőlünk bizonyos terjeszkedés, hiszem, hogy meg is tesszük, hogy az idegen, aki talán bizonyos tartózkodással lépni át határunkat, innen azon meggyőződéssel fog távozni, hogy Magyarországot polgárosult s a műveltség útján már jó előrehaladt, — jogállam, melyet igaztalanul becsmérelnek és ragalmazzak.

De még egy más feladatunk is van ez alkalommal. Arról is meg kell győződnünk a világot, hogy Magyarország magyar ország, hogy e földnek vagyonosabb, műveltebb lakossága tulajdonilag magyar, hogy a civilizáció és kultúra, a mit e földön találunk, fog, magyar civilizáció és magyar kultúra.

Ez a feladat nem kisebb az előbbinél, s azért annak végrehajtására az egész nemzetnek kell egyesülni.

A főváros meg fogja tenni a magáét, meg kell tenni a vidéknek is. Különösen egy irányban hívjuk fel vidéki polgártársainkat és asszonyainkat a közreműködésre.

Oly vendéglőbe ne járjunk, melyben a felszolgáló személyzet nem-magyar s a vendégekkel, melyeknek czéje nemet, — s melyben nem beszélnek magyarul, legesekélyebb vásárlásokat se tegyenek.

Támogasson ily módra a magyar iskola-egylet derek elnöke Gerlóczy polgármester által megkezdett irányt, melynek czéje, hogy Budapest különleg is kimutassa magyar voltát, hogy az idegen azonnal átlessa, miszerint magyar földre, Magyarországot fővárosába érkezett.

A vidék e támogatása mellett remélhető, hogy boltjaink czimtabláiról a német feliratok eltűnnek, s hogy a kereskedő urak ha hazafias tüntetésből nem, legalább üzleti érdekből magyar szavakkal látandják el üzleteiket.

Mindaz jó részben a vidékiektől függ. Ha a felrandulók következetesen követni fogják felhívásukat s idegen feliratú boltokba is vendéglőkbe nem mennek, akkor pár hónap alatt oly átalakulás fog átmenni szép Budapestünk, a mire már különben nagy szegényekre talán még évtizedekig kellene várakoznunk.

Reméljük, hogy e felhívásunk nem leand elhangzó szó a pusztában, s hogy a magyar nemzet tüntetőleg fogja követelni, hogy azok, kik tőle nyereséget várnak és kapnak, szintén kifejezést adjanak annak, hogy magyarok, hogy a magyar nemzetnek méltó fiai.

Erre a követelést tüntetésre a mostanailag soha sem volt jobb alkalom. Ne szalasszunk el.

BALÁZS SÁNDOR.

Helyi és vidéki hírek.

— **Lapunk** július hó 1-ével a III-ik évfolyamba lépven, tisztelettel kérjük annak előfizetőit, a kiknek előfizetése **junius** hó végével lejrt, annak **kellő időben** való szíves **megújítására**, hogy a lapok kellő mennyiségben való nyomtatására és szétküldésének fennakadás ne történjék; különösen **hátralekönsainkat** kell figyelmeztetnünk ez ügyben mielőbb leendő szíves intézkedésre, **mert csak így áll módunkban a lapot tovább is megküldhetni.**

— **Közszécsé-nyilvánítás.** Kerületünk országos képviselője, méltóságos Gróf Széchenyi Tódor ur a tőrségi v. k. tanítói körnek Felső-Lendván

- Bizony kivánságok vagynak ná.
- Nagy nap lesz az fiám, és nem sokára megérjük.
- Nem sokára?

— Ugy van, nem sokára kerekre telik az az ötven esztendő, mit vállaimon hurokolok, azóta, hogy a hivatalt viselem, mert a koldusság is hivatalim kedves fiám...

- Hivatal-e? kérdé valaki.
- Hivatal, a mi ha nem volna (bár mindég lesz) fizető-ért kellene állítani, mert az embereket sok rozótól tisztítja vissza, azután becsülettel kell viselni, mert a koldus egyaránt húszálhat jónak és rossznak.
- Így már elháltuk.

— **Hatha még azt megdöntötek, hogy engem nem a nyomorúság sorozott ide be, hanem önkéntes koldus vagyok.**

Az emberek erre a kifejezésre a fejüket esóvárták és hagyták tovább menni Mihály bácsit az utcán. Sokat a kivánság gyötört megdönni a valót, sok elmebetegnek hitte az öreget. Bizonyosan elesett és megütötte a fejét.

Majd kibontja a bontó fészt.

Nem sokára fahússzant beszéltek, hogy Mihály a koldus, ötven éves hivataloskodásának fűnepét tartja meg. Jubileumának hívják az ilyen, tudta az utolsó gyermek, a fűlében esengett, a nyelve helyen volt mindoukinek csak nem volt képes az idegen szót kifejteni. Jézgyó, pap, megtartották a huszant évet, az utaság az ezüst lakodalmat, volt diuom-dánom, tarazek durrogás, felvirulás, lányok, ezigányzene, táncz igen de egy jubileuma milyen lehet. Egy koldus, ki bokarja tenni hivatalát. És ugyan mi lesz a hivataloszt-it koldusból? (Fylenyél legfeljebb a Lünt-öt eljárás tud.) Így gondolkoztak a faluban. Mihály is a koldus pedig gondoskodott, sorra járta a mesterembereket, kik neki valantig agérték, az asszonyokat f-hérneműért kereste fel. Mikor ösze-zedte ruháit, akkor megkérte a helyeszt, hogy a legközelebbi vásárra hárdesse ki a jubileum oraját, mely d-latán fog tartatni.

Pap és jézgyó mosolyogtak, azután egymás között tanakodtak, hogy mi lesz ebből? A dolog ritka és furcsa, azután tanácsos fűnepelyt kelt rendezni. A tanító, seg-djézgyó rögtön bejártak a falut és adakozásra hívták fel a gazdákat és gazdasszonyokat. A tanító gondoskodott f-hér ruhás lányokról... A törvénybíró, a ki katona viselt ember, a mozsár ágycukat szedte elő.

kelke megouese odtrgnóti, ka ono drevje, stero je giugavo, naj neposzejne i ne veszne.

Gospoda vi, kém je vsza mogouesnost dopustila ka vas szvet-szki beszaj nej szamo na etoj gájnoj krajine dokoucsate, kém keb-závanye i previdjenosztj glasz pravi ton, esi szmo bár szioranski ali vkópstzopivsi pri obesinszkom dugoványi zaszlúseni vrednost szkoro brezi vszega sztroska, gor sze lehko nadignemo na on punktum, steri je esce na zdralvanyé, na esziszouso, na lepoto gledoucs tak dalecs od nász: sztopte vkúp zdelom i zrečovny poderste rokou kak eden eslovek, ár vezdásnyega sztalisa gordzrsánye je bisz-távanya greh, i neszpametno lúdomorsztvo

K. K.

Pokázsimo, ka szmo vougri!

Znám ja nigdár ne meo tak dobro priliko vogrski národ vszjo osz-novlenoszt, znanoszt, mestrie- i pouvanya mogouesnostj szvj-ti pokázati, kak de zdaj meo pri vopozstavlenji.

Szamo od nász vszi odurnoti vsza ona potvárvanya, — i odrinuti vsza ona spotliva razlacsanya ino ogrízavanya, sterauprijateljé nasi od nász po szpoj razstirávaje. Vórgem, ka túdi vesimuo, — ka túhinecz, ki znám z-gvúsimon zdzrsávany-m sztopui prejk batár nas. tñoud-z-taksim szpouyanem bode odhajom, ka je vogrski orszáj pörgvrszki, i ka je na osznovlenosztj ponti sze prav naprej odsótávao, — ka je szlobosine vladársztvo, steroaga nepraviesno szpotávajo i ogrízávajo.

Ali esese eduo-drúgo gordánye túdi mamó pri toj priliki. Naj szvejtj szpouznati damo, ka je Vogrski-ország vogrski orszáj, ka szo té zedéti bogatejsi, osznavlensie sztanovnjeje z-véksim táloom vougri, ka je oszno-venosztj i vnesenoszt.stero na toj zemlji nájde, vogrška osznovlenosztj i vesnoszt.

Eto gordánye je nej méuse od vjuga, i záto na nyega doprnásanye sze ezejli národ more zjednitú.

Glávni varas vesini szvoje, záto naj vesini kroglna túdi.

Poszebno vu ednom dugoványi pozávamo gori kroglnszke pörgvrszke priátele ino szenszke, ka nam naj na pomoucs budo.

Vu takse ostarije naj nehodijo, vu sterijsz szo k-lnarje nej vogrski: i

vu tak j sztaucnáj, na sterijsz szo táble nemskoga popiszka, i v-sterom negouesij vogrski, niti naj méuse kipávanye naj v-nesinjo.

Naj pomogajo z-taksim nácsinom ono delo, stero je vogrskoga szolsz-koga dríz-tva vrli prednik Gerlóczy polgármester zácsao, steroaga j: té ezil, ka naj Budapest z-vónesyim táloom túdi vópokázse szvoj vogrski sztalisa, ka nej túhinecz taki previdi, ka je na vogrskzo zemlou, vu vogrskoga orszája glávni-váras prisao.

Pouleg takse kroglnszke pomoucsi sze vüpati mogoue-c, ka z-staczn-szkil tábli nemski popiszki pémucioje i ka gospodje sztaucnárje, ese zdou-movinszoga szinovnoga szkaszávanya nej, te bár za trstva volo do vogrski popizane sztaucnakszke táble meli.

Vszte to vu velkom táli od kroglnszkij sztanovnikov vszji. Cso ti eszi prideti dalésnyi naszedávai budo nász gorzoványe, i vu takse sztaucnje i ostarije, na steri szo túlúmszoga jzika popizane táble nedo sli, teda sze na lejpi Budapest na taksi réd obrné, na steroaga bi ovcesi dugo lejti mogli z-szrámom esakati.

Vüpamo sze, ka to nász gorzoványe ne gráta zgbúlena rjes vs púsz-tini, i ka vogrski národ z-skaszávanyem bode szilo, ka tiszti, steri odnyega dobiesek esakajo ino dobijo, naj telikájse vópokázsejo to, ka szo vougri, i ka szo vogrskoga národa vrjednú szinovje.

Na to priziljavano szkaszávanye je od zájanye naj bila nigdár bougsa prilika. Ne zamúdiemo jo!

Domácsi i z-vünszki glászi.

— **Nasi novin** drúgi fertao **z-30-ga juniusa** doj pretecsé i zácsne sze te **trejtji fertao**; — záto oproszimo ono postene esztenyáre, sterin naprejplacstú eto mezzec szlednyi dén dosti pretecsé, naj oni vu dosztjójom vrjeimni **naprejplacstú vcsaszú ponovijo**; náimre **duzniczke** opoumamo, ka esi ponoviti zamúdijo, nasi novin **dale poslati nemremo.**

— **Zahvávnoszú skaszávanye.** Nász okrogline országecki kúvet, plemeniti gróf Széchenyi Tódor szo tórsága kath. euesztéle Guragoy-Lendvaci

— Táksa, ár esi je liló nebi, za penze túbebi bi posztaviti — da lúsztvo od vnoho húda zaderávazá, — ali szpostenoucs je trbj noszti, ár koldis ná bitú dober ali húdoben.

Ka pa esi té esese zvjete, da je mené ne neszreza nego szamovola prizilila na koldistvo.

Na tó rjesz szo lúdjé z-glávami kimali i pravili szo eden drúgomi, da sze nyemi v-glávni mejsa.

Szkoro po ezejlo vszjo so guesali, da Miska koldis bode pétdeszétel-ticzo ali jubileum obz-lúszavo szvoj-ga kol-dívanya. Da to za jubí-uo závé sze, znalo je vszako dete vu vszji. Dúhovni pasztérje, notarúsje so szlúsztili szvoje pétdvazszét-ticzo, a gospodim zemelszki szzbrno gosztávanya, bio je teda diuom-dánom, mozsárje szo jokali belo oblesene devize, muzsika, — plesz.

Ja káksi pa bod- koldisov jubíumú?

Koldisov, ki eséé szvoje e-ész poloziszi?

Tak szo szí miszliji vu vszji. Miska koldis pa je porédi od hodo rok-dlecz i mestre, ki szo nyemi gláa kaj ob-esali — z-szue je proszo za beli gvanit. Glá je zse vsze vkúp nabrno proszo je dúhovnika da príhodno nedelo noi oglászijo, vsterjov víri mi jubileum bitú po poldávci.

Gospod dúhovni i notarusz szo sze szmejaji — ka sztoaga má bitú?

Zácsela szla z-vuesitelom navkúp kolhoditi po vé-zi i na mile dáre pobúdjávati méuse ino z-szue.

Vnesiteo szo szszkibeli, za divize z-velo obles-ne.

Veski szdovecz szo sztaro mozsáre vszkebi.

Na nedelo po poldávci je bila szlovesnoszt oznályena. Lúsztvo sze je na plácz vkúpszébralo.

Ob ednoj po poldávci pokajo mozsári, dájo lúszivi na znánye, da sze z-szue, ka szo esese nigdár nevidili.

Te sztári sze vuovo ópravo ob-ko, obraz na glatko pobrio, szamo sztáro paliczo szí je obderzso, stera ga je duge leta szlúszlisa i kak naj bolsi priá-tel szpavájalo po túsznoj púti szvilanya.

Sztárevcz postazne med lúsztvom, odkrije glávno i poucsaszom pravi:

— O noj Bog, moji ocsa nebeszki! Ki szí dober ino milosívnen bio kmeni vprémoucsno vrjeimni, hválo ti dájam za vsze dobúste — posz-bno pa, da szí mi dao szpouznati Jezusa mojsza Zveúcsitelá, brez steroaga bi neszreza bio, esi gli bi sz ezelim szvetom ládao. Proszim te po Jezusi

tarjuttu taaszí körgyűlés alkalmával 50 frtot adományozni méltostattot. Focadja a nemeslebbi gróf ur ezen kegyes adományáért. — valamint azon hatal szeszecskéit, melylyel a kör ültetés tagjait a valóban nagyszerű fajsokájába személyesen életvezeti és ott mászagos Gróf Baththyay Zsigmond urral, mint ezen iskola szokászerű kezeltével a gyümölcsfa termelési és nemesítési módját fávadásot nem ismerő kézségektől oktatással benutattat kegyességek — e helyen is a körnek legforróbb köszönetét. Völgyi Ferenc a tótsági kath. tanítói kör elnöke.

— **A Kőzigazgatási bizottságok** határozatai folytán Vas- és Zalamegye összes községei, előjárások felhivatnak, hogy az 1876. évi VI. és XXIII. t. ez-ben kijelölt azon kötelezettségeket, miszerint az 1876. évi 38. t. cz. I. fejezetében tankütelek-sz gyanánt kijelölt 9 korosztályú gyermekek évenkénti pontos összeírását ezenal annál szigorúbban és pontosabban teljesítsék, a mennyiben az egyházi főhatóságok felhívják és utasították egyházmegyéik lelkeszeit, hogy minden oly esetben, midőn valamely község előjárása a tankütelek-összeírásokról azok születési korának az anyakönyvek alapján történő igazolása iránt írásbeli vagy szóbeli kérelemmel hozzájuk fordul, a szükséges adatokat minden további vonakodás nélkül kézségeken szolgáltassák ki.

— **Mitő termés várható?** A földmívelésügyi miniszteriumhoz beérkezett hivatalos jelentések szerint az 53si vetések jelenlegi állása után ítélve, az egész országban közepérmés remélhető; a vetések különösen a Dunántúl és Alföld déli részében, a mult hét óta sokat javultak; a jelentések szerint a buzabán a rozsdá nem terjed, eddigelő nagyobb kártól tartani nem lehet, a mennyiben a rozsdá csak a vasa levelét lepte el. A tavaszik általában szépen fejlődnek és bokrosodnak, csak az erdélyi részekből jelentik az ellenkezőt. A repezst az Alföld déli részének néhány megyéjében már learratták; a termés, mint előre látható volt, eléggé silányknak mondható. Kapasznvények elég szép fejlődésnek indultak; egyes vidékeken a tengeri állása igen kedvező reményekre jogosít. Szőlő- és gyümölcstermésre még mindig kitűnők a kilátások. Rozsdát a következő megyék jelentették: Bács-Bodrog, Bars, Fehér, Győr, Puszony, Sopron, Somogy, Sáros, Tolna és Vas.

— **A falusi feskendők.** Most, hogy az országban a távzések egymást érik, gyakran hallhatni panaszt arról, hogy itt-ott a tüzet nem lehet tartani, mert vagy nincs feskendő, vagy ha van, az olyan állapotban van, hogy nem lehet használni. Büntetésre méltó mulasztást követ el minden község, a mely elhanyagolja ezt a biztosság eszközt. Így történt péld. Alsó-Alpar községben is, a hol e hó 11-én este tűz tört ki, s négy házat teljesen elhanyagolt, mert a rozsfeskendővel nem lehetett ellene működni. Egy gyermek is oda égett a tűzbe. A házak közül csak egy volt biztos. Ismételve figyelmeztetjük a községeket, mert a vész idején késő az okoskodás és a szünet-bánom.

— **Kétféle gyermek.** Megyékben gróf Széchenyi Kálmán nieszki birtokán — mint egyik lapírtásunkok írják — az uradalmi kecsis nejének kétféle gyermeke született. Fű volt es elve jött a világra, — de csak egyik feje élt, a másik meg volt halva. Nagy keze, négy lába volt a csodagyermeknek, de a törzs egységes volt. Csak tíz perecz élt.

— **Katasztrófa a tengeren.** Nemrégiben iszonyu szerezés-ellenesség érte a „Themis“ nevű angol hajót, mely az új-fundlandi zátonyoknál sűrű ködbe jutva, három jéghegy közé került. A jéghegyek közelédtek a hajóhoz. Mikor látták a hajóskok, hogy nem menthették meg a hajót, egy csónakba szállottak mint egy huszan, s igyekeztek a sik tengerre jutni. A csónak a hajót agyonnyomták s a csónak kimenekült. De három napig hiányoztak ott, és nem vette őket észre egy hajó sem, pedig már az elsőcsig elfogyott s a legiszonyabb kínokat szenvedték. — Sokan tengeri vízzel akarták égo szomjukat csillapítani s — ezzel még csak növelték szenvedéseiket. Már-már lemondtak minden reményről, midőn heted nap újra hajót pillantottak meg. De képez-lhetni kétségbeesésüket, mikor ez is elment mellettük anélkül, hogy észre vette volna őket. Alig engedték át magukat mérhetetlen keservüknek, újra közelgett egy gőzös a „Missouri“. Ez már észrevette és meg is mentette őket. Már akkor a szegények szünte megmerültek tagokkal feküdtek a csónak aljában; ugy kellett őket átvenni a „Missouri“-ra. Akiik még tudtak járni, alig hogy a hajóra értek, valóságos düh el rontottak neki a vizes hordóknak; erőszakkal kellett őket onnan elvinni. Ha csak

abdrásánom vucsitelszkom gyűlési z-50 frt obdarítvái. Za tou dobrou, kak tídi za ono velko zszreoszt, steroz szo gyűléssje zse koltrve zu srozj — íestínszko velki — szadonnyák ali drevja povanyo ograd szami notri pe-lali, i tam z-Gróf Baththyay Zsigmondon, kelti toga szadonnyája ravnitelon, drevja povanyo i czepnyé, — trida nu poznavsi, — znoj vékos go-tovesinor notri pokázali i povesili. — Naj vnezno od vszej koltrig toga gyűléssje po meni — tídi i eti prikázano nu globso zohodnuszit. Völgyi Ferenc tótásja kath. vucsitelo elnök.

— **Od Vas- i Zalavármegyőva** je vódnai zapovid vesku poglav-áron, ka polek právde 1876. leta VI, XXIII., pa od leta 1868. XXXVIII-ga ártikulusa naj vse za slo valon dezo vzkup spiszjejo; tá zapovid je tídi od púšpekov vódnai no veski poglavirje lejko od goszpón díhovníkov z-krsztae knige prepiszek vu proszjo, esi bi nyin pri vkúppisznanyi potrebu bilon. Solszko deca zse morejo v-etom czaji vkúp spiszjati.

— **Kákai pouv máno esakati?** Pouleg k-minisztriumi notripos-lení glázvoj je, kak jészínszko zljaz stjozi, vez-jlom orszáji szrednjí pouv esakajnoszi; szlje poszobno z-ete kraj Dunaja i na dolnyem vogrzkom zse poubozsalo; vu peszeici zse erja nepovészása, doszilháso zse nemoao bo-jati od véksga kvára, da zse erja szamo na iszjtí kázse. Protoljesnyje je tídi vse lejpo, szamo z-erdészkojko protivno glaszjo. R-piczso zo vu mis-teri poduzesnyaj vármegyővaj zse poszeli, pouv je jáko zslab. Ove rasztlíne szé zadoszta lejpe; vavsteron határi kukoricza doszta objesna. Na gradje i szád glédones zse nemoao kaj touszí. Erjo glaszjo naszedlavajnoszi vármegyővaj: Bács-Bodrog, Bars, Fehér, Győr, Pozsony, Sopron, Somogy, Sáros, Tolna i Vas.

— **Vesznieke priezkanze.** Zdjaj, ka je vu orszáji telko ognjóv vnookrát estjemo tozso ka je vednom ali drágom meszti nemoguesca bilon ogjen vgasziti, da ali spríekazne nejja, ali je pa vtáksom sztlisai, ka je nej za néz. Kastige je vrejnda vszaka taksa obesina, stera zapíszti tuo potrebuo skér. Tak zse zgdolito tídi vu Alsó-Alpar obesini, gde je Jun. 11 veszér ogjen vprísno i síri hízse szo zgorle, ar je spríekazane nej bilaza néz. Tídi edno dejte je zgorle. Szamo edna hízsa je bila zafgészna. Znovics opminamo obesine, ar vu vrejmeni pogibelnoszti je zse kézno zse esed-niti i szallivati.

— **Na Nieszki pusztí** (vasvármegyővi) gróf Széchenyi Kálmána ma-rofi — kak nani piszejo, — edmoio go-zpodszkomi kecsisi zseno poridíja edno dejte, stero dvej glávi mela. Poj-b je szivo na szvejt prisno ali szamo edno glava nyemi sziveja, ova je merva bíla. Síri rouk pa noug je meo té eszdáni poj-b, tejo szamo edno. 10 minont je csak egy szivo.

— **Neszreca na morji.** Nej dugo je angluski hajóv „Themis“ velko neszreco pretpo. Té hajóv je v-meglo i med ledene bregé prisno. Gda szo v-pamet zsló, ka lét pri hajovi ide, okolok 20 tídi je doli z-hajovva vldajo sztopíli, led je iszínszko hajov na mále tále potro; 20 tídi je túj velko neszreco prislo, ar na morje zse náda z-ládvoj voziti i ravnati, záto je té voda szemo-tama neszla, nej szo meli jezsti i piti. — Drúgi hajóv je milder nej viditi bio. Zsjo szo meli velko, ali zmorje voda je oszlozna i nyia esese bole tesko grátalo. Zse szo od trosta doli povédali, da na szedni dén szo edno hajov na morji v-pamet zsló, ali té je nyih nej vpmet zsló. Komaj szo esese doli pobiti grátali, je pálik edno drúgi hajov po iméni „Missouri“-prislo; ka szo nej vtrio i gori zeo. Ali té szo zse szmieszke tak vkúppszad-níto, ka szo nej nyih na hajov; ezój szlatkoj vodi szo zse dínoszki szí tráz-cáli. Esese edno dén esi nebi ponones prisli bi i szí 20 tídi vkraj bilon.

— **Cnakovszka vucitelszka preparandé** delo je zse vrédi ino zidánye tam zse tídi kak naj prvle naprej zemojo.

— **Na Szpanyolszkon** zse pálik kolera zse kázse i szvoj tao med lészvorn búró.

— **Kukoricez** z-tieskani vrét meti tanészva Szamborn profesor. — dírektor od vésztrve soule v-Miszouri. Nyvagoo prabanye tuo kázse, ka etak szemleta kukoricez doszta vékso mones mi, ka esibi zse szamo zryno dalo meti. Tomi zrok je té, ka z-tiesek tídi zdrzava níkso mones, ali najbole té, ka z-tieskani vrét szemlele kukoricez meo, szalozsed-dozta lezzej ponfeza, — kak esi bi esiszto mézabon bilon. Ciszte kukoricez meo v-szalozsedu vkúppsztopni, i szalozsed-ka mokronesa jo nemre te tak prehoditi.

— **Friskí lífti konyon.** Edmoíni konyi 2466 — sztopájov friskogaa

Az ünnepélyt vasárnap délutánra ki is hirdették s a nép a nagy piacon összejött. Délután négy órakor a mozdárurrogas hirdette, hogy kezdődik az, a mit még schussam láttak.

A templom-lól hat fehérruhás lányka a nép középre vezette Mihály bécisít; hat-límanan megéj-neztek.

Az öreg ember új ruháit öltötte fel, araszt simára borotválta, nem tartott meg még a koldus jelmeléből annál a görög bótál, mely hosszú pályán szerető, olyan szerető mátkakécut követte, gyamolítottta, kit a szülői háztól ízi ek e kedveséret.

Az öreg megállt a nép közepén, levette kalapját és halkán rebegé: „Oh, én istenen és atyám! a ki bizodalmasan volt életnekem elmuht napjaiban, halákaat kodok minden jótéteményeidért neveztesen pedig azért, hogy engemet megajándékozta az én uram Jézus Krisztus fűdösségek ismeretével, a mely nélkül boldogtalan volnék, ha mind az egész világgal bírtam volna is. Kérlek a te idévőtő szent fiadnak szerelmére, ne hagyj el engemet ez utolsó szűkségemben, ne szállj felne én velem az én sektele bűn-imért, melyeket szívem szerint bánok és fájtalok. Vedd be én érettem teketés-éleg-tétől szerelmas fiadnak szent áldozatát és az ő fájdalmas sabei nyjernekem kegyelmet nekem. Amen.“

A harangnak esős időben ninesen olyan reszkető, megható szava, mint az öreg koldusé volt az imádság alatt.

„Szomoru és én sorsom — folytatta azután — kedves atyámfiái. Rövid szavakban el lehet mondani. Pazarlásommal sírba vittem edes anyámat, azután elvettem egy kaczeri asszonyt, ki megkesz-ritette életemet. Kérültem a munkát, a nő, ha hazajöttem a helyet, hogy szeretővelé igyekezett volna lelánelni. perpatvarkodott velem. Egmásután került dobra minden jószágom. Elveztettem mindent, csak a feleségem maradt meg. Hozzá láthattunk volna a munkához együtt, de nem volt maradásom s-ohl s-om, az asszony nyelve fűldözött.

Ott hagytam házi fűzhelyem, egy rongvos kunyhó tíd ekkor összes vagyonom és jartam-keltem a világban. Az emberek könyörűlete tartott fenn, megszántak, a mit nem érdemeltem, s-gít-ték rajtam.

Nyomorúságomban, inszégben keresett fillérjemet maga vittem neki és megfogadtam, hogy addig visselem a koldusbotot, míg jó szót nem kapok tőle, vagy nem jóvól.

Én megróttam: őt megróttá a sors; a guta fűtötte meg. Néma. Nem maradtak itt h-za kell mezuom őt ápolni és gyamolítani.

Nem b szeltem volna ennyit ha azt nem akartam volna az asszonyok szívére kötni, hogy a sztrólódés sola ninesen helyen; jó szó és szívesség tartja otthon az embert, mert a férfi, ha még koldus is, utolsó pillanatig szeret.“

Igy tette le az öreg koldus hivatalát a saját jubileumán.

tvojem szini nezapúszti me vu skrádnjoj szili, nezavrzime za volo mojih vnoígih grehov, st-ro iz szreáz obszaljím. Glej na áldov tvojeja szina i mo-jeja resitela. Amen!“

Zvonszki glázv v-dezsevnom vremení netrepeese tak, kak glázv etoga, sztároga kódsi pri etoj molviti.

„Szalozsen je moj sztan“ drágoi moji prijatelje! Na krázi vám povem — za volo moje luparíje i zratrosnoszti szem mojo líbléno mater v-grob szpravo. — Potom szem zse oszno z-edno szpvedno zseno, ki je britko esuila moje szivlenye. Ogibo szem zse dela — zseno esi domó szem prisze zaezela zse je kregati nameszto ka bi me zlíbzosztojv obdajja. Blágo moje szem raszpavao, edno za drúgim szem odívao. Vszse szem zgdóbo, szamo zseno mi je osztála, lehko bi znova delala, ali ne szem meo znera — hajóji zszenszki jezík me je pregányao. — Zapúszto szem domáese ognyisee, raztragna kuesza je bíla tedo vozj mojí imétek, pa szrezi szem hodo szem i tá. Számleli lídvé zse me zdrzaváli, ponáglasi zo mi, pa ne szem bio vreden. Tesko vkúp szpravne krajczare domó szem zseni noszto, — zálibo szem zse, da bom tak dugo noszto kódsiko turbo i plízso dokoes kregányi i pregányanye ta ne níja. Mené je sztarosz ino nevala potrí, yó je sors potro, gnta jo je vudríta. Njema je, nevij guesati. Nemorem duze voaszati domó k-nyoj morem idti, dvoriti i braniti jo.

Nebi van toliko pripovídávao, nego szem szem nakano zsenam na szreze brízavaj i oszro povédali, da je ne dobro nego kvárno esi zsene doszta brízavaj, vnoíno god-nyajoj brez henyánya kokodakoj, neszmíleno sz-íakoj i hízní mi kalíjaj. — Ámpak dobro szreze, lepa rejes domá drzsi eslo-veká. Ar mézs esí je kódsi do skrádnogaja zlíháványa je líbitóvo míra.

Tak je doli djoa sztári kódsi szvojo esész, na dén szvojeja jubileuma.

D A L A I ' M .*

Árua daloin tükos magányban
Lelkezől a bánat csalla bi.
Nem tudom mit éreki, azt tudom csak,
Hogy telkenek őb fűszelvényi.

Ha a bánat megrohánja lelke,
Égy darabja állom szelkezől.
Bár gyűtörnek, mégis kéjes-édes
Törni dalteremő kinéket.

En a lelken nem is lesz szűkezől,
Kí nem fogynak onnan a dalok —
Így az égyől, órákig vagy holdnak,
Soká urm fogynak a csillagok.

* Mutatvány szerzőnek sajtó alatt levő költeményéből.

IV. Körpénztárnok jelentése. A kör pénztárnokának jelentése szerint eddig rendes tagok után befolyt 9 frt, a pártoló tagok u.án 15 frt; összesen 24 frt. Ebből a központihoz felküldött 19 frt, a pénztári maradvány tehát 5 frtot tesz.

Hírteliek összesen 10 frt, melynek bevétele elrendeltetés — a kör pénztárnokának számadára a felmentés megadatik.

V. Nővelők óra kérekeztai tanító értekezése: „Hogyan tarthatja fenn és növelheti a tanító legbiztosabban tekintélyét a társadalmi életben?”

Értekezésre fűt, Borovnyák József pléb. ur megjezysi, miszerint a szorgalmasan kidolgozott feladatnál csak azon hiányt tapasztalja, hogy a vallásos szelleme semmi súlyt nem fektet. Értekezése elmaradt a fogadtatott.

VI. Török Pál maraszombati tanító felolvasást tart: a magyar nyelv gyakorlati tanításáról a vend iskolákban.

Felolvasást a kör figyelemmel hallgatja végig, s a sikeresen kidolgozott munkájáért felolvasókat a kör jezzükönvilleg köszönettel szava.

VII. Stevanez Antal tisztai tanító a tömörítet bővítését — gyakorlati előadás-kép adja.

Munkája elismeréssel fogadtatik.

VIII. Indítványok.

1) Völgyi Ferencz Vasmezeje tórépének beszerzését ajánlja, indítványa elfogadtatik.

2) Úgyanevűk ő általa indítványoztatik a „Tanítók nevtára”-nak beszerzése — de tekintve azt, hogy e mű sok változatnak van kitéve — indítvány nem fogadtatott el.

3) Barabás-féle földnyelők ajánlatának Slezak Henrik által.

IX. A jó közigyelés Muraszombathban lesz megtartva okt. 1—15 napjig, melyre a következő tételek jelöltettek kidolgozásra:

„A fanemesítés” előadja Zsóko Balázs tanító ur.

„A tízdes törték ismertetése” (gyakorlati előadás), előadja Slezak Henrik tanító ur.

„Irya olvasás” előadja Eyzed Imre tanító ur.

Az alapozhatók érdeklében megjelöltet a tisztújítás, ugyszintén központi határozat alapján 3 munka bíráló tag választása.

Ujdonnan megválasztott tisztviselék: Elmők Völgyi Ferencz, Jozzó Török Pál. Pénztárnok: Puhán József.

Bíráló tagokul választottak: Egyed Imre, Slezak Henrik és Török Pál.

Egyéb tárgyat nem lévén, elnök a gyűlést bezárja.

K. m. f.

TÖRÖK PÁL, a kör jezzükje.

Szerkesztői üzenetek.

Kápoly E. Gyanavla. „A lottó-mathematikusok” című cikkük nagyon helyesen van kidolgozva, de nem lapunk kereteibe esik. — Cz. V. Kapusvár. De mi is értünk, hogy róluink meg nem feleltek. — G. L. urnak Domonkoska. A cikk beadt, a folytatást — miút leveleken jeli — kérem. Az utolsó posta ügyet elvéltem. — B. J. urnak M. A küldeményt köszönettel fogadtuk, a jó kiadásig pedig köszönjük. — St. S. urnak Tornyai. A mezőgazdaságot bajár” című cikkük egyes — a politikai érteit — tételek kihagyásául hozhatók, fordítás alatt van.

Heti-naptár

1885. évi június hó 21-től június hó 27-ik napjág.

Hét napjai	Katholikus és protestáns napok	Időjárás	Hold fényváltozásai
Vasárnap	21 B. & A. Aljos	Nyar kezdete	
Hétfő	22 Paulin p.	Leghosszabb nap	
Kedd	23 Szedonius	pk	Holdtölte 27-én
Szerda	24 Ker. János	Juliusfény	
Csütörtök	25 Prosper	vá tozó, néha eső	12 óra 37 pk. délben.
Péntek	26 János és Pál	Holdtölte 27-én 12 óra 37 pk.	
Szombat	27 László m. k. †		

Felölös szerkesztő: Takács B. István.

Értekezhetni napoként d. e. 10—11-ig.

Kiadó-laptulajdonos: Grünbaum M.

Hirdetések.

Mária-zelli gyomoroseppék,

Jeles hatású gyógyszer a gyomor minden bántalmai ellen, és felülmulthat az étvágyhiány, gyomorférgesség, rossz szaga lehellet, szék- és savanyú felbőgés, kolika, gyomorhurut, gyomorférgés, lnygóképződés, túlságos nyálka-képződés, orrgégés, mndor és hányás, lőbfájás (ha az a gyomorból ered), gyomorférgés, szélszorbát, a gyomornak túlterheltsége étel és ital által, gilszta, lép- és májbetegség, ugyszintén aranyeres bántalmak ellen.

Egy üvegeze ára használati utasítással együtt 35 kr.

Központi szétküldési raktár nygyban és kiesinyben:

BRADY KÁROLY

„az őrangyalhoz” címzett gyógyszerárában Kreuzierben, Morvaországban.

Kapható Muraszombathban: BÖLCS BELLA gyógyszerárában a „Magyar Kor-nához” valamint az ország minden gyógyszerárában. (45, 52—5)

Németh József

Muraszombathban

ajánlja a nagyérdemű közönségnek a m r tizenöt év óta fennálló tégla-gyárát

a hol mindenféle kőpórált jó minőségű és tartós tégla jótányos áron kapható — A cserépszindelyek jószágert kezességet vállal.

Nazányra di. ka sze 15 lejt ezülféregre drsz. i pri nyim vészprohán dörögnyé drzanya vészfélt ezüreg dörögnyé zsegszani sze paprav za kápti dóbi i za eszénj dörögnyé. (46, 4—4.)

A t. cz. körösmáros urnaknak, egy a tisztelt gazdaközönségnek a kaszálási és aratási idejére mint legköltségszerűbb és legelőnyösebb felajánlható az **IVANSOVSZKO SAVANYUVIZ.** Friss föltésben kapható a forrástulajdonos **KARISCH FERENCZ**-nél Muraszombathban. (49, 3—3.)

P. T. Goszpodon kereszmon, lak földi postafiumm getalium vertom pontidum mojo **IVAINSOVSZKO szlatino**

stera prouti zepi napjipravnyosa ino najsteteljsa pitvina. Frissno sze vszjigut dóbi pri l. dóróki vészreos. **KARISCH FERENCZ** v. Muraszombath.

Raktárak **MARTYÁNCZON: Hodoseck Mihalý BARKÓCZON: Keresztury József, MURASZOMBATBAN: Müntsek István** urnak kereskedésében.

A legjobb borderítő szer.

Egy ismert magyar, balatonvidéki barkerekedő feltalálta azon borderítő szert, mely a legfőbbtelik és legelőnyösebb horti is 3 nap alatt kristály finyosá teszi, a nélkül, hogy a borban utózi vagy butellazásnál a legesekélyebb csapadékok legyenek a üvegben. Ezen szer több pitegben használtott s nagyobb rendűlegyekben is 2 év óta a legenyedőbb sikerrel használtják. 3-as palack ára 2 fet. 50 kr. Minden üveg használati utasítással küldetik, Megrendelhető: Budapestben a „Munkatars” kiadóhivatala újja: IV. ker. Lipót-utca 6. szám I. em. 12. ajtó.

Az összes savanyúvizek királya.

Magyar savanyúviz.

Széchenyi-forrás

Természetes, nem mesterséggel előállított forrásviz. Összető en veggtelenzeve. Kitűnő asztali viz. Orvosi kiadásra is alkalmas. Tartalma:

Széchenyi-forrás (Magyarország)	Gleichenbelei (Szebachban)	Radebelei (Szebachban)	Kronfordeit (Kochborsban)	Majnai (Magyarország)	Giesselebelei (Kochborsban)	Deutsche-Kreuz (Magyarország)	Gleichenbelei (Szebachban)
97	79	84	48	48	42	41	50

Vogler 56szet, tulajdonos.

Kapható minden nagyobb faszkerkereskedésben

== Hamisítások: Kikerülése ezfelől a dugaszlat víz felé fordított része „Piteg” körirattal van el látva.

Nagy tövedés vóna, a savanyúviz jószágert egyedül a pezsgés után megfűlt. Azon savanyúvizek, melyek az oly nagyvobcsillt és gyönyörűsége savanyk (alkalium) csak eszedi mennyiségű tartalmazzák, — mi által a bor kellemetlen sava lörve é, így az kellemes-désés ízűvé válik, — rendszerint erősen habznak, mert a kevés mennyiségű szesz (szénas) majd semmi által megtarta vagy köve nem lesz és így gyorsan possessze elpárolog.

ly vizekrol is szokás mondani, hogy a hort savanyúvíja. Ámokban egész a megbízható felvilágosítást a savanyúviz étkérel nyújt a vegytani viz-gélat, a mikor a legnagyobb súly a legelsőbbtelik zékere: szénsava, szénsava natron, Chlorinatrum és Lithion-ra lesz fektetve. Azon savanyúviz, mely a fennírtakat legdúsabb mennyiségben tartalmazza, a legjobb.

Évás. Legjobb tében a stájer forrásokból oly savanyúvizek jenek tartalomba, melyek vas- és cink-sókat tartalmazzák, és melyeknek alkalmazása magyar savanyúvizekénél mint az egészégre káros hatású, tilva van.

Magyar savanyúviz.

Külföldre is kapható

(4, 6—5)